

[Hjelge von Rosen.]

bart troende, fast i troen som kombinationen af et radikalt landsmøde for et par år siden og hr. Grünbaum, for næppe nogen af dem har set, hvor kompliceret sagen er. Jeg kunne høre det på hr. Grünbaums bemærkninger før, idet hr. Grünbaum åbenbart slet ikke var opmærksom på, at investeringsfondshenlæggelser snart kan opfattes som eller nærmere analyseres som en opsparing — de kan have den karakter i visse tilfælde — og snart kan have den karakter, at det er forskudsafskrivninger, som er nødvendige, for at man kan samle sammen til en senere investering, og det er ikke godt sådan uden videre at sige, hvad der er hvad. Der er masser af andre tilsvarende incitamenter for erhvervslivet på det skattemæssige område, og det tror jeg altså ikke man kan komme så lige til, som denne kombination kommer til det.

Sigsgaard: Ministeren nævnte, at jeg havde spurgt om formålet med denne ordning, og jeg er selvfølgelig glad for ministerens svar og udførlige beskrivelse af, hvad formålet var. Det er ikke hver gang, jeg er så heldig at få svar på mine spørgsmål til ministeren. Faktisk spurgte jeg slet ikke om formålet. Jeg ved udmærket, at man siger, at formålet med ordningen er at fremme opsparingen. Men der er som bekendt stor tvivl om, hvorvidt ordningen overhovedet fremmer opsparingen, og det ved ministeren og regeringspartierne; alligevel foreslår de altså dette fradrag forhøjet. Det er lidt mærkværdigt, at man gør det, inden man har undersøgt dette spørgsmål noget nøjere.

Men lad nu formålet ligge. Det interesserer mig nemlig ikke så forfærdelig meget, hvilke smukke motiver man kan ledsage eller måske endda besmykke et forslag med. Det, der interesserer mig, er virkningerne af forslaget, og virkningen er den, som jeg beskrev, at de mindrebemidlede betaler et tilskud til de merebemidlede. Måske ikke i alle tilfælde. Jeg tror, finansministeren tidligere har sagt til mig, at det er ikke alene de mindre bemidlede, der betaler, og der findes også forholdsvis mindre bemidlede, der deltager i ordningen; det er helt rigtigt, men den generelle virkning er, at de mindre bemidlede betaler et tilskud til de merebemidlede. Det er ordningens virkning, og jeg tror ikke, at

finansministeren kan bestride det uden at komme i skarp modstrid med de økonomisk sagkyndige, der har indsigt i disse forhold. Det er det væsentlige for mig, og det er motiveringen for, at jeg må stemme imod forslaget. VS må stemme imod forslaget.

Finansministeren (Poul Møller): At hr. Sigsgaard vil stemme imod ordningen, er klart for os alle sammen; vi har vidst lige fra lovforslagets første udformning, at det ikke ville få venstresocialisternes støtte, og det har vi for længst affundet os med. Om hr. Sigsgaard så har den ene eller den anden motivering herfor, skal jeg ganske lade ligge.

Når jeg tager ordet, er det for at undgå enhver misforståelse imellem hr. Grünbaum og mig. Jeg har givet tilsagn om, at problemerne om fradragsmetoder drøftes, når vi har lovforslaget. Det, jeg gerne ville sige med mine foregående bemærkninger, var, at jeg i forbindelse hermed, for at fremme en sådan drøftelse, vil lade udarbejde, skal vi sige et materiale eller et notat, vi kan også kalde det et memorandum, der prøver på på saglig og objektiv vis at belyse de forskellige fordele og ulemper, der kan være ved den ene og den anden fradragsmetode, herunder også de teknisk-administrative. Det er det, jeg mente med mine bemærkninger. Hvis hr. Grünbaum kan tiltræde det, så er vi altså enige så langt og så godt, men hr. Grünbaum kan ikke få mig til i dag at stå og sige, at jeg giver ham ret i, eller at jeg vil stemme for, at fradraget skal ændres til et nedslag i skatten. Jeg vil kun acceptere en tilslutning til, at vi nu kommer i gang med en grundig undersøgelse og vurdering af hele problemet, og at denne vurdering bliver tilstillet folketingets udvalg, således at man kan se på den i forbindelse med revisionen af renteforsikringsloven.

(Kort bemærkning).

Grünbaum: Jeg tror ikke, man kan komme meget videre end det, finansministeren her siger. Jeg vil dog henstille, når det nu er sådan, som det ser ud til, at samtlige partier, som er repræsenteret i skatteudvalget, går ind for princippet om fradrag i skatten — bortset fra de konservative, som er i tvivl; jeg vil ikke sige, at de ikke vil gå ind